

NADBISKUPIJA ZAGREBAČKA
RKT. ŽUPA SV. ANTUNA PADOVANSKOG
HR - 10000 Zagreb, Sveti Duh 31
tel. 01/3771-555, fax: 01/3757-675
www.sv-antun.hr e-mail: zupa.sv-antun@zg-nadbiskupija.hr

**KARDINAL JOSIP BOZANIĆ,
NADBISKUP ZAGREBAČKI**

Župa sv. Antuna Padovanskga,
Zagreb-Sveti Duh, 13. lipnja 2017. godine.

Liturgijska čitanja:
Mudr 7,7-14; Ef 4,7.11-15; Mk 16,15-20

**HOMILIJA
na Misi svetkovine svetoga Antuna Padovanskog**

Draga braćo i sestre!

1. Okupili smo se danas na blagdan sv. Antuna u zagrebačkom svetištu našega dragog Sveca da slavimo Euharistiju, Kristovu nekrvnu žrtvu i misu našega najintimnijeg zajedništva s Bogom i međusobnog zajedništva. Crkva pred svoje vjernike stavlja svece kao uzore, da bi se vjernici poput njih što više približili Bogu i što potpunije i savršenije slavili i častili Boga svoga Stvoritelja i Otkupitelja, nasljeđujući primjer njihova života i rada.

Danas pred nama svijetli sveti Antun Padovanski kao svetac u kojem se Bog, koji je izvor i graditelj svake svetosti, proslavio svojim djelima. Milost je Božja mogla kod Antuna izgraditi tako velikog sveca, jer je Antun bio otvoren Božjoj milosti i jer je usko s njom surađivao. I nas, dragi vjernici, Bog zove da surađujemo s njegovom milošću koju nam neprestano daje.

2. Iako se svetog Antuna naziva »Padovanskim«, on je u tom gradu u slijedu proživio samo nekoliko mjeseci, a u Italiji u slijedu samo nekoliko godina. Naime, rođen je u Portugalu, u Lisabonu, oko 1195. godine, u plemićkoj obitelji Buglioni. S petnaest je godina mladić Fernando, to je, naime, ime Antun dobio na krštenju, ušao u kolegij kanonika augustinijanaca u Lisabonu. Tu se posvetio učenju i molitvi. No česti posjeti rodbine i prijatelja, odviše su ga ometali u stjecanju znanja i kontemplaciji pa je zatražio da ga premjeste u teže dostupan samostan u Coimbru. Tu se, u samostanu sv. Križa, mogao nesmetano i marljivo posvetiti učenju i pripremati za životni poziv.

U sjeni visokih čempresa i gotskih svodova svoga samostana, tiho se i

nezamijećen pripremao jedan od najvećih propovjednika Crkve. S dvadeset i četiri godine postao je svećenik. Milost je Božja istodobno divno oblikovala čovjeka koji će zadiviti čitav svijet. Iako je mladom Fernandu bio veoma drag studij u kojem je uspješno napredovao, nadasve u biblijskim znanostima i kulturi, to nije moglo utažiti sve težnje njegove duše.

3. Odlučan trenutak u njegovu životu, bez kojega zasigurno ne bismo imali ovoga slavja, bio je onaj kad su u Coimbru bili dovezeni zemaljski ostatci petorice franjevaca, koji su umrli mučeničkom smrću u Maroku, gdje su bili pošli tamošnjem stanovništvu naviještati Isusovu Radosnu vijest. Zadivljen njihovim primjerom Fernando je odlučio nasljedovati ih. Ostavio je mir i sigurnost samostana i zavodljivost znanstvenoga rada te poželio postati članom novonastalog franjevačkog reda, kako bi se kao franjevac misionar posvetio propovijedanju.

Pristupio je franjevcima u Coimbri te uzeo ime brat Antun. Bio je spreman život okruniti mučeništvom, pa se brodom uputio u Maroko. Međutim, njegova želja da naviješta Radosnu vijest muslimanima u Maroku, nije se ostvarila. Putovi providnosti doveli su njegovu životnu lađu na Siciliju. Tako se našao u Italiji te se u pratnji subraće uputio u Asiz na veliki generalni kapitul franjevačkog reda. Bilo je to 1221. godine.

4. Naš je Svetac tom prigodom upoznao svetog Franju koji se oduševio dubinom Antunova nauka. U Asizu je fra Antun određen za provinciju Romagnu, za samostan Montepaolo blizu Forlija. U tom je samostanu proveo nekoliko godina u molitvi, učenju, služenju svete mise za braću, jer ostala braća nisu bila zaređena za svećenike, a ujedno je bio zadužen i za samostansku kuhinju.

Zabljesnuo je iznenada iz svoje skrovitosti u Forliju tijekom jednog svećeničkog ređenja. Budući da se službeni propovjednik nije pojavio, nagovoren od drugih, spasio je situaciju. Održao je propovijed i svi su bili zaneseni njegovom poniznošću i njegovom mudrošću. Tu ga je dobri Bog u svom nedokučivom naumu postavio na svijećnjak. Od tada je počeo svijetliti i privlačiti svojom karizmom.

Sveti Antun tako postaje putujući misionar i navjestitelj Evanđelja po sjevernoj Italiji i Francuskoj. Nakon razdoblja propovijedanja u Francuskoj vratio se u Italiju te se smjestio u mali samostan uz crkvicu Marije Bogorodice u Padovi, odakle je nastavio svoju službu nadasve traženoga propovjednika. Posebno su poznate njegove korizmene propovijedi što ih je održao u Padovi nekoliko mjeseci prije smrti.

Vraćajući se u Padovu s jednog misionarskog pothvata, shrvan bolešću, umro je u Arcellu, predgrađu Padove, 13. lipnja 1231. godine. Imao je svega 36 godina. Pokopan je u crkvici Svete Marije u Padovi, koja mu je bila duhovno utočište u vrijeme intenzivnog misionarskog djelovanja. Godinu dana poslije smrti papa Grgur IX. proglasio ga je svetim.

5. Razmišljajući o mjestu i ulozi svetaca u Crkvi i svijetu, sveti je Antun zapisao:

»U ovoj tamnoj dolini sveci blistaju kao zvijezde na nebeskom svodu. Sveci su zaista zvijezde i Krist ih drži pod pečatom svoje providnosti da se ne pojave kada sami zažele, već da budu spremni na trenutak koji je on predodredio. I kada čuju da u njihovu srcu odzvanja glas njegove zapovijedi, onda s tajnovitih područja kontemplacije prelaze na djela koja Krist od njih zahtijeva«.

Braćo i sestre, danas smo okupljeni pod svjetlom zvijezde na nebeskom svodu kojoj je ime sveti Antun Padovanski. Ono što vidimo i što nam je ostalo kao trajni spomen i poticaj iz života i djela Sveca svega svijeta ocrtano je u zornoj molitvi današnjega blagdana:

»Bože, tvojim darom sveti je Antun tvome narodu znamenit propovjednik i zagovornik u potrebama. Daj da njegovom pomoći kršćanski živimo i u svim iskušenjima osjećamo tvoju očinsku ruku«. Sveti Antun je znameniti propovjednik i naš zagovornik u potrebama. Molimo njegovu pomoć da kršćanski živimo te da i mi uvijek u životnim iskušenjima osjećamo Božju očinsku ruku.

6. Sveti Antun, svetac što ga danas slavimo, znamenit je propovjednik, koji je ozbiljno uzeo riječi današnjeg Evanđelja: »Pođite po svem svijetu, propovijedajte Evanđelje svemu stvorenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se« (Mk 16, 15-16).

Sveti Antun nije navijestao svoju poruku, ono što se njemu sviđalo, nego Riječ Božju, Riječ koju je slušao i poslušao s ljubavlju. On je Božju Riječ prihvatio i dopustio da ona mijenja njegov život, kako bi i sam postao živa Božja Riječ. Shvatio je da je Božja Riječ istinska mudrost. On se prepustio toj Riječi koja mu je otvarala put do čovjeka. Čovjek koji živi zajedništvo s Bogom, u miru je sa sobom i blizak je braći i sestrama s kojima se susreće.

Sveti Antun je izmolio od Boga ono što smo slušali u prvom čitanju iz Knjige Mudrosti: »Pomolih se, i razbor dobih; zavapih i primih duh mudrosti... i ništa ne cijenih bogatstvo u usporedbi s njom... jer je sve zlato pred njom kao malo pijeska... Ljubio sam je više od zdravlja i ljepote... A s njom su mi došla sva dobra... I ono što naučih... predajem, bogatstva njezina ne skrivam« (Mudr. 7,7...).

To je, dragi vjernici, ljubav svetog Antuna prema Istini, koja je sam Bog. Ljubav je to prema Božjoj Riječi koju je meditirao, živio i propovijedao. U Antunovom životu prepoznajemo neodoljiv poziv služitelja Božje Riječi. Njegova učenost i svetost bili su sredstvo te Riječi na putu do čovjeka, do čovjeka koga je pripremao za prihvaćanje Božjeg milosrđa.

7. Sveti Antun je neumorno propovijedao kako oni koji su uzvjerovali ne bi više ostali »nejačad kojom se valovi poigravaju i koje goni svaki vjetar nauka u ovom kockanju ljudskom, u lukavosti što put krči zabludi« (Ef 4,14). Nego, da svi živimo, slušajući poticaj sv. Pavla »istinujući u ljubavi«. Živjeti po Istini i živjeti u ljubavi, to je

kršćaninov poziv.

Sv. Pavao u ovom dijelu poslanice koji smo čuli govori ne samo o jedanaestorici, nego govori o Crkvi kao cjelini. Crkva kao cjelina sa svim svojim članovima poslana je, ali i osposobljena da u svijetu naviješta i živi Isusovo evanđelje. I Crkva zagrebačka na svojoj Drugoj sinodi promišlja i pita se kako bolje živjeti i naviještati Isusovu radosnu vijest, što bismo trebali činiti da se bolje vidi Božja prisutnost među nama i u svijetu.

U Crkvi nemaju svi istu službu, niti svi na isti način djeluju. Ali svi djeluju kao cjelina, kao jedno tijelo koje treba rasti, razvijati se do punine, do zrelosti. Tijelo Crkve treba se tako jačati da može odoljeti svim kušnjama, svim napastima, svim zavaravanjima. Crkva na poseban način mora u sebi jačati jedinstvo i cjelovitost vjere, da bi mogla naviještati Isusovo evanđelje. Radosna vijest je uvijek prijedlog i poziv. Ona poziva čovjeka da se otvori Bogu, da se onaj koji je obećao biti Božji pa se iznevjerio, povrati Bogu. Crkva uvijek poziva na obraćenje, na kajanje, na pokoru, da bismo kao osobe, kao obitelji, kao nadbiskupijska zajednica, kao narod iznova zasjali onim sjajem, onim svjetlom o kojem Isus govori: »Vi ste svjetlost svijeta«.

8. Dragi vjernici, sveti je Antun po svom životu i djelovanju svima nama uzor kako nasljedovati Krista Gospodina. On je bio čovjek goruće žudnje za Bogom, pa je i duše osvajao za Boga. Događala su se i čudesna obraćenja, a to su najveća čuda Božjeg milosrđa. Zavađeni su se mirili. Ispravljale su se nepravde. Gasila se mržnja i mir je silazio u duše i među ljude. To i mi danas molimo.

Sveti Antun nas uči i primjerom pokazuje kako kršćanski živjeti, kako staviti Riječ Božju u središte svoga života; kako živjeti po Evanđelju i kako drugima naviještati i svjedočiti Evanđelje.

Braćo i sestre, neka današnji blagdan i Svetac svega svijeta kojega danas slavimo pomogne nama da u osobnom životu i životu naših obitelji više uzimamo Bibliju u ruke, da pojedinačno i zajedno, posebno u obiteljima, čitamo Evanđelje, da Riječ Božju razmatramo i živimo.

Molimo zagovor svetog Antuna u svakidašnjem životu svakoga od nas, osobito u životu kršćanskih obitelji. Molimo njegov zagovor da u svim iskušenjima života osjetimo Božju očinsku ruku.

Našu skrušenu molitvu po zagovoru svetog Antuna Padovanskog, svetog Josipa, zaštitnika Hrvatske, blaženog Alojzija Stepinca, svjedoka čiste savjesti, upućujemo Srcu Presvete Bogorodice Marije da je ona s cijelom nebeskom Crkvom preporuči Ocu po Sinu u Duhu Svetom. Amen.